

કા...ગળ લઈને બેઠી છું

‘ચંદુડાની બાયડી’ કહેતું આખું ગામ;
કેવાં કપટી મોહથી થઈ હું બેરું જાત !

•

ચૂલો, ચકકી, સાવરણી, વાસીદાં, કપડાં ને છાણ;
રોજજે રોજ આ રામાયણ, ક્યાં જઈને કરવી મ્હોંકાણ ?

• •

કા...ગળ લઈને બેઠી છું, પણ લખવું શું ?
તમે જ કાંઈ લખાવી દ્યો, હું બુધ્ધુ છું.

‘સ્વામી’ લખું તો લોકો હસે છે, કરવું શું ?
‘નાથજી’ લખું તો ચંદુડો પીટે, ‘મારું બેરું છું.’

ડખુ-ભાત ચૂલે ચડિયા તૈં, બૌ ભેડવું શું ?
તમારે ખાવાનો હોય ના ટૈમ, હું હમરું છું.

તમારી પાંહે અરજી ગુજારી, શાબ, બોલું શું ?
આવતે ભવ મને ભાયડો બનાવજો, વીનવું છું.

પોતાનાં જાણી, ખોલ્યું છે દિલ, પણ શરમું શું !
કાંઈ વધારે હુઝતું નૈં, હવે વિરમું છું.

થોડું લઈખું પણ ઝાઝું કરી વાંચજો, ગોપી છું;
આલજો ઉત્તર વળતીએ બીડ્યું પરબીડિયું.

